

BRASSÓI LAPOK

P O L I T I K A I L A P .

Nyomda és kiadóhivatal:
Brassó, Kapu-utca 60. szám. — Telefon szám 177

ELŐFIZETÉSI DIJ

helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
egész évre 20 K., fél évre 10 K., negyedévre 5 K.

Egyes szám ára 8 f. és kapható:
a kiadóhivatalban, Herz-féle nyomdában, Glass- és Wachter-féle
hirlapárudában.

Felelős szerkesztő:

Dr. VAJNA GÁBOR ügyvéd.

Szerkesztőség:

KAPU-UTCZA 60. SZÁM.

Értekezhetni:

d. e. 8—9 és d. u. 2—4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DIJ:

2 hasábos garmondsor vagy annak helye 1-szeri hirdetésnél
24 fillér, 3 hasábos garmondsor 16 fillér. Többszöri hirdetésnél kedvezmény.

Nyilttársora 30 f.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

Brassó Sopronban.

Brassó, ápr. 16.

A „Magyarország“ mult vasárnapi száma igen érdekes cikket hozott „A soproni színház kérdése“ címen azon mozgalomról, a melyet Sopronban a belügyminiszternek ama rendelete keltett, a mely kijelentette, hogy Sopron 1902-től fogva német színigazgató részére engedélyre többé nem számíthat.

Általánosan ismert dolog, hogy ezen leirat következtében nagy felzúdulás támadt s a jó soproniak feliratilag arra kérték a belügyminisztert, hogy elhatározását, a német színészet javára változtassa meg.

Egészen új dolog azonban a cikknek azon leplezése, a melyszerint a soproniak belenyugodtak volna a belügyminiszter rendeletébe, ha Brassóból nem szították volna közöttük az elégedetlenséget.

Brassó tehát, vagyis a brassói száz

atyafiak, külön is megnevezve Lassel Jenő tanár, a jelzett cikk szerint elvándoroltak izgató irataikkal és leveleikkel Sopronba és csináltak ott egy nagy faji felháborodást.

Nem lehet tudni, hogy mi igaz a cikknek ezen sensatiós leleplezéséből. A cikket Arnhold Károly ügyvéd, a soproni német nyelven megjelenő lap szerkesztője és a „Muzslai bankó“ című Budapesten színre került szindarab szerzője írta. Származására nézve tolnamegyei sváb és — nehogy a Kr. Zeitung zsidót keressen benne is mint az ugyanezen ügyben ismeretessé lett Hering Zsigmondban — azt is megmondjuk, hogy evangélikus. Harmincz esztendő óta lakik Sopronban, a hová Györkönyből került és ennél fogva alaposan ismeri a viszonyokat és szavahihető egyén. Mindamellett nem akarjuk a cikk állításait készpénznek venni és felfüggesztjük ítéletünket más oldalról jövő információk beszerzéseig annál is inkább, mivel a „Kronstaed-

ter Zeitung“ tegnapi vezércikke. kilátásba helyezte Arnhold Károly állításainak alapos megdolgozását.

Addig is míg nézetünket elmondanók, közöljük az alábbiakban Arnhold Károly cikkét a mint következők:

Köztudomású a belügyminiszternek Sopron szab. kir. város polgármesteréhez intézett leirata, melyben értesíti, hogy Sopronnak 1902-től fogva német színigazgató részére engedélyt többé nem ad. Köztudomású továbbá nagyjában az a gabalyodás is, amely ennek a leiratnak a nyomában itt támadt és ennek az eredménye az a „memorandum“-nak elnevezett kérvény, amelyet 43 városi bizottsági tag írt alá és a köztörvényhatósági bizottság 49 szavazattal 38 ellen megszavazott — a miniszteri rendelkezés megmástitása céljából.

A fővárosi sajtó, ez a mi egyedüli országos sajtónk, ezzel az ügygel nagyon szűk szóval bánt el. Érdemlegesen tudtommal, csakis a Magyarország foglalkozott vele (két cikkben), a többi nagy lap mindössze pár táviratot hozott a külső fázisairól. Ugy látszik, csak „pohár vízben vihar“ gyanánt vették, melynek álta-

A „Brassói Lapok“ tárczája.

Kis Hamlet.

— A „Brassói Lapok“ eredeti tárczája. —
(Folytatás.)

Strezsinyén is volt egy rossz leány. A Milenics Milicza. Az is szép volt. De a Koszta szebb, sokkal szebb. Az sohase ment ki a mezőre dolgozni a többivel, hanem tánczolt a korezmában. Köznapon is. Selyem-szoknyát, pántlikát viselt. A pópa sokszor elmélt hozzá és én hallottam mikor kérte, hogy vigyázzon a Miliczára, térítse az igaz utra. Legények jártak hozzá is, mint a Kosztához.

Zavarosan, suttogva szálltak ezek a szavak; ajkáról a hosszú Joczónak. Sovány melle hullámozott és halvány arcán tüzes rózsák gyultak. A kisebbik a sarokba kuporodott előle és onnan nézte ijedten. Azután halk, nyafogó hangon szepegni kezdett.

Ne bánts a Kosztát . . . A Koszta jó . . . Éppen olyan jó, mint szép. Te

haragszol reá, mert nem visz magával este; ha pedig jönnek a finom urak, nem szabad, hogy bemenj. Te vagy a rossz! . . .

Joczó fenyegetőleg emelte fel az öklét.

— Hallgass te poronty! kiáltá. Te nem érted ezt. De én tudom, hogy mit beszélek. Én megmondom neki, magának, a Kosztának is . . . Ne vinynyogj . . . Az nem használ semmit . . . Az ördögé a Koszta, eladta magát neki, mint a Milica.

Már csak magának beszélt, mindig nagyobb tűzbe jövén, arcán a meggyőződés rajongásával.

Mikor az anyus meghalt, azt mondta nekem, hogy vigyázzak a testvéreimre, mert én vagyok a férfi. És én érzem, hogy a mama az égből figyel, hogy jól vigyázok-e reátok? Ha fekszem az ágyban este, látom, hogy reám tekint. A mennyezetet keresztül néz reám, olyan szomorúan . . . Nem alszom ilyenkor és egész tisztán látom, hogy reám néz, mintha mondaná:

„Igy vigyázz a Kosztára, Joczóra, így vigyázzol? Látod a Koszta parázna lett, rossz leány, és sohase kerülhet fel hozzám az égbe.“ És könnyeket hullatt az anyus, a melyek égetik szivemet, mert nincs nyugta a Koszta miatt . . . Nincs nyugta . . . ismételtette tompán.

A gyermek a sarokban még erősebben vinynyogott. Joczó felijedt a hangra. Odasompolygott az öcséséhez, és simogatni, becézni kezdte, gügyögve vigasztalván a gyermeket.

— Ne sirj kis Száva, ne sirj. Hiszen csak tréfáltam. Rossz kedvem volt. Majd megint mondok neked szép meséket a pópáról, az elátkozott princeszesztről, Dusan czárról, a miről csak akarod . . . csak ne sirj, légy csendes.

De a kicsi halkan tovább pityergett. Joczó egy darabig nézegette. Csendesen czirogatta a gyermek arcát. Azután az ő szive is ellágyult. És mig benn a homályos benyilóban testvérük a nagyon szép Koszta bucsu esókokba fulladva pihedett, a két gyermek egymásra borult és tiszta könnyeik egybefolytak.

(Folyt. köv.)

Folyóiratok, divatlapok, hirdapok

megrendelhetők a „Brassói Lapok“ könyvkereskedésében pontosan házhoz szállítva, ár felemelés nélkül.

lánosabb jelentősége nincsen. Csalódnak. És hogy csalódnak, azt a következőkben talán sikerül kimutatnom.

Mindenekelőtt megállapítható tény az, hogy az egész mozgalom — banálisan szólva — nem a soproni németiség szeméjén termett. Idegenből jött az első lökés, amely nálunk a színház-kérdést főlészre vetette. A miniszteri leirat múlt év szeptember havában érkezett ide; azt akkor a színházi bizottság — amelynek két mostani memorandista is tagja — egyhangulag és lelkesedéssel tudomásul vette; visszatetszésnek pedig közönség avagy a törvényhatósági bizottság körében nyoma sem volt. Egyszer aztán hónapok múltán híre ment, hogy Brassóból több idevaló polgár czimére esomószám rőpiratok és négy-hatoldalas levelek érkeztek, valami dr. Lassen-től (aki, mint halljuk, brassói tanár és a „Kronstädter Zeitung“ egyik főembere). Ezek a levelek és rőpiratok, a melyekben a zöldszászok saját veszélyeztetett német színházai és nemzetiségi törekvéseik érdekében keresik a mi németjeink szövetségét, bizgatták föl a kedélyeket első ízben. Aztán megindult a pozsonyi hajsza, (élek a gyanupörrel, hogy ott is az erdélyi szászok keze dolgozott), a „Westungarischer Grenzbote“ förmedvényeit pedig közölni kezdette az idevaló néppárti lap, a „Westungarischer Volksblatt“, nagy garral helyeselve a pozsonyi mozgalmat. . . . Csak ebben a kitünően előkészített talajban hajtott aztán ki csudás bujasággal a memorandum.

Genézise mutatja, hogy ez az ügy, melynek csak a neve „a soproni magyar színház ügye“, lényegében az erdélyi szászok országos német nemzeti agitációjának az ügye. És a ki előtt annak ez a vonatkozása még nem kétségtelen, azt arra utalom, a mit a szászok és a velük szövetséges délmagyarországi német sajtó az ügyből a soproni döntés után már eddig csináltak és a mit készülnek csinálni ezután. Ime, a mértékadó lap, a „Kronstädter Zeitung“ vezércikkét ír a soproni döntésről és abban a soproni németeket a „Volksgenossen“ közé számítván, üdvözli mint a magyarországi németiség („Deutschthum“) bátör harczoait; örvendve megállapítja, hogy a soproni háboru („Campagne“), ennek az ő „Deutschthum“-juk ügyének akkor nem ártott, ha netán a miniszter föntartaná a döntését, mert akkor is „ott marad a tövis a soproni németek lelkében“ és mert reményli, hogy ez a háboru „még több gyümölcsöt fog megérlelni — nem egyszerre, nem hirtelen, — de a természetes, következetes fejlődés biztonságával“, mert „ennek a fejlődésnek a csirái megvannak. . . .“ Ott van a Kr. Ztg.-gal egyhuron pendülő Deutsches Tagblatt Temesvárott, mely a soproni példán buzdulva és arra való egyenes hivatkozással már megindította az alig magyarrá lett temesvári színház visszánemetesítésének mozgalmát.

Azt hiszem, nincs abban a nézetemben túlzás, ha attól tartok, hogy az érdeksolidaritás, a melyet megcsinálni a német színház kérdésében Sopronnal, Pozsonnyal az erdélyi szászoknak tényleg sikerült, a magyarországi német városokban veszélylyel fenyegeti a nemzeti fejlődés utját általában. És a ki azt mondja, hogy ez lehetetlen, hogy nemzetiségi mozgalomra ezeket a városokat rákapatni nem lehet: annak csak azt felelem, hogy

harmincz esztendő óta lakom Sopronban, nyílt és — azt hiszem — látó szemmel nézegetek, hogy annak a bizonyos dr. Lassennek, ki engem is szerencsétlenül egy levelével, megirtam: „egy óceán választja el a soproni német nyelvü magyar lelket a szászokétól, — hogy én a színház kérdésében szerzet tapasztalat után immár — semmit sem tartok lehetetlennek. . . .“

Ennek a száz szóznak pedig az az egy a vége: vigyázzon Széll Kálmán belügyminiszter, hogy ebben az ügyben való döntéssel meg ne növeszsze bizonyos elemek szarvát. . . . Nem szükséges, hogy elvegye a németnyelvüek mulatságát. Juthat is, maradhat is, ott volt a helyes megoldás az öreg dr. Hoffmann Pálnak, ennek az igazi „város eszének“ az indítványa: legyen itthon a magyar színészet, vendégül — akár három hónapra is — jöhet az „idegen“. . . . „Principiis obsta“ — ez az első. És ebben az értelemben várja a miniszter döntését ennek a városnak a magyarsága — úgy a magyar, mint a német nyelvü. (Mert hálfisten, ilyen is van!)

Szász-Hermány.

Brassó, ápr. 16.

II.

Nem tagadjuk, hogy a „Kronstädter Zeitung“ legalább megkísérli mégis annak bizonyítását, hogy az általános politikai helyzet — ha nem rosszabbodott, hát nem is javult. Ezen állításának bizonyítására azonban olyan gyenge érveket hoz fel, hogy azokat valószínűleg ő maga is csak „Nothnagel“-nek tekinti.

Összeállítja ugyanis Széll Kálmán bünlajstromát a következőkben: 1., a helynevekről szóló törvény végrehajtása; 2., azon új törvényszéki gyakorlat, a melyszerint a német nyelvü beadványok és meghatalmazások a törvényszék által visszautasítottak; 3., a német színészet beszüntetése Sopronban; 4., Vészi József megválasztása képviselőnek Szász-Sebesen.

Hát nézzünk ezeknek a bünöknek egyenkint a szemébe.

A helynevekről szóló törvénynek, — akármilyen legyen arról nekünk vagy a „Kr. Zeitung“-nak a véleménye, Széll Kálmán épen olyan kevésbé tervezője és okozója, mint mi vagy a „Kr. Zeitung“. Ha azonban a törvény a király által immár szentesített, akkor Széll Kálmán miniszterelnöknek, illetve belügyminiszternek kötelessége azt végrehajtani, akár jónak találja azt akár nem; akkor annak végrehajtása nem függ az ő tetszésétől és így nem is róható fel neki bünül.

Egyébiránt itt azt is meg kell jegyeznünk, hogy ha a „Kr. Zeitung“ ma egy szentesített törvénynek (a mely valójában még nincs is végrehajtva) végrehajtása miatt tesz szemrehányást a miniszternek, akkor honnét vészi majd magának a jogot ahhoz, hogy holnap megint egy szentesített törvénynek (a nemzetiségekről szólónak, a mely pedig végre van hajtva) végre nem hajtása miatt panaszkodjék? Ha bün az, hogy a miniszter a törvényt végrehajtja, akkor nem bün az, ha a miniszter a törvényt nem hajtja végre és megfordítva.

Az az új törvényszéki gyakorlat, mely szerint a német szövegü beadványok és meghatalmazások visszautasítottak,

tudomásunk szerint kuriai határozaton alapul és így megint épen oly kevésbé nyomják a miniszterelnök és kormányának lelkiismeretét, mint a mienket vagy a Kr. Zeitungét.

A soproni német színészet beszüntetésére már nem mondhatjuk, hogy az nem Széll Kálmán műve; de azt állíthatjuk róla, hogy nem a brassóiak és általában nem a szászok ügye. És ha a soproniak ezen állítólagos sérelemmel nem lárnázák fel a nagy Németországot és nem szólítják fel szövetségre miatta a szászokat, sőt még a hazai lapokban sem közölnek róla izgató czikkeket, hanem nagyon helyesen a maguk belügyének tekintik azt és maguk és rendes törvényes uton keresnek orvoslást illetve változtatást: akkor igazán felesleges jó cselekedet a brásómezei szászoktól a soproniak miatt magukat echauffirozni és ha a soproniak nem találják olyan vérlázítóknak a Széll Kálmán eljárását, hogy miatta a kormány-pártból kilépjenek, akkor igazán megmosolyogni való az, ha a brassói szászok akarnak a soproniakért boszut állani és helyettök a szász-hermányi kerületben a jelenlegi kormánypárti képviselő helyett nem kormánypárti képviselőt választani.

És az is csudálatos, hogy a brassói szászok annyira a szívéükön hordják a soproni német színészet ügyét akkor, a mikor a saját német szintársulatukat megbukni vagy legalább kudarcot vallani engedik. *)

Hátra van még Vészi József, az a genialis férfiú, akit akárhány választókerület szívesen elfogadna képviselőjének, s a ki a szász-sebesi választókerületnek bizonyára nem ártott, sem nem vált szegényére. Ez is a Széll Kálmán büne! Pedig a szász-sebesiek választották meg! Igen de Széll Kálmán erőszakolta!

Először is erre bizonyítékokat kérünk, annál is inkább, mert a szász-sebesi „Kreissausschuss“ elnöke, annak idején többszörösen — talán épen a „Kr. Zeitung“-ban is kifejtette azokat az okokat, a melyek a választópolgárokat Vészi József megválasztására indították. Ezen okok között a Széll Kálmán erőszakoskodása nem szerepelt.

Egy ilyen vádat emelni azt gondoljuk nem volna szabad a bizonyítékok előmutatása nélkül, nem volna szabad ezt tennie különösen annak a lapnak, a mely még néhány héttel ezelőtt elismeréssel szólott Széll Kálmánról a marosvásárhelyi véres választás ügyében tanúsított magatartásáról és azt a reményt meritette abból, hogy a közelgő választásokat illetőleg Széll Kálmán csakugyan a választók akaratának szabad nyilatkozhatását akarja biztosítani.

De feltéve, hogy csakugyan erőszakolta Széll Kálmán Vészi Józsefet! Hát kik vannak a szász-sebesi választókerületben? Férfiak vagy bábok? Hát nem megmondott, hogy „Volenti non fit injuria!“

Ha ezeket az érveket a „Kr. Zeitung“ azzal a dicséretes nyugodtsággal, a melylyel cikkét megírta, megfontolja, akkor be kell látnia, hogy nekünk igazunk van, akkor el kell ismernie, hogy, ha talán a szászok érzelmeinek megfelel is a „Kreis-

*)A vezércikkünkben előadtok után, mely e cikk megírása után jutott tudomásunkra, a soproni színház ügyét illető belügyminiszteri rendeletre egyáltalában nincs joga a Kr. Zeitung-nak hivatkozni.

ausschuss"-nak a szász-hermányi választókerületre vonatkozó határozata: külső indokok tekintetében nem állja ki a bírálatot, a következetességgel pedig homlok-egyenest ellenkezik.

Színház.

Brassó, ápr. 16.

— Az első operaelőadás A színiévad első operaelőadásában tegnap este gyönyörködött a nagyszámú közönség. Verdi „Traviata”-ját ujtották fel. A nagy mestor örökbecsű alkotása, mely lágy, fordulatos melódiáival, elbájoló hangszerelemmel, kezdettől végig művészi ihletet lehellő muzsikájával mindenkor nagy hatást keltett, ez alkalommal is fényesen bevált. Traviatát Csurgay énekelte. Csábos csengésű, hatalmas koloratúrájával bámulatba ejtette a közönséget. Tudtuk, hogy Csurgay elsőrangú erő, de hogy olyan nagy művésznő, a minőnek a tegnap bizonyult, igazán csak most tudjuk. A brassói közönségnek volt alkalma Valery Violetta híres koloratúrájától halallania, de bátran állíthatjuk, hogy annyi bájjal, művészettel, mint Csurgay, egyik sem adta. Aligha van az egy Bianchin kívül hazánkban egyetlen primadonna, aki oly bámulatos hangterjedéssel, s a hangnak annyi színes árnyalatával bírna, mint Csurgay. Mikor Strakosch Febea énekelte nálunk a szerepet, a közönség tombolt, de a Csurgay éneke — valóságos tetszésvihart idézett elő. Az első felvonás hatalmas végjelenetei után, melyben a gazdag hanghullámzású futamok, s a hangnak egyik regiszterből a másikba való szökellése, a hangárnyalatok hatalmas csoportosítása a legnagyobb tehetségeket is próbára teszik, ötször hívták a művésznőt a lámpák elé. Jellemző a tüntetésszerű hatásra nézt, hogy maguk a zenészek is a legnagyobb elragadtatással tapsoltak a mi aranyos kis csalóányunknak.

Kozma Pista (Alfréd) úgy látszik még mindig rekedt, s így nem tudott kellőképp érvényesülni. Kozmát kimélni kell, hadd jöjön egészen rendbe a hangjával, mert bár neki szép és terjedelmes tenorja van, de, ha nem kimélik, úgy igen könnyen bekövetkezhetik, hogy egészen megromlik a hangja. Ime a tegnap is, mikor a léglirai csengésű hangokra lett volna szükség, meglehetősen bizonytalan, fakó hangok csusztak énekébe. A kik őt nem ismerik kellőképp, azok egy ilyen erőltetett szereplése után aligha fognak jó véleményt alkotni felőle. dacára annak, hogy ő nem kontár-tenorista, hanem igazi jó erő. Mezey (Germont György) kellemes baritonjával jól beleillett szerepébe. Az öreg, fiáért remegő, de nemesen érő atyának érzelmek világa hatalmas énekében hűen tükröződött vissza. A mult évadban Rigolettoval megalapított jó hírnevéhez, a tegnap is hű maradt. — A kar szépen énekelt, az énekek általában mind a legprecízebbül mentek. Néhol igazán bámulatos volt az összhang. A harmadik felvonásban például a kar

éneke méltó háttére volt a gyönyörű quintettnek. E részlet összhangja valóban elismerése méltó volt. — A fényes sikerben oroszánrésze van az ügyes karmesternek Simándynak. Az öltözeteket illetőleg meg kell jegyeznünk, hogy a legkevésbé sem találjuk helyesnek, hogy az 1700-ban a divat főfészkében, Párisban játszó darab szereplői, a mai divat szerint öltözködtek. Igaz ugyan, hogy azt a budapesti operaházban is így csinálják de hát csinálnak ott sok minden rosszat, izléstelen; nem feltétlen szükség mindenben követni.

(e)

— Pletykák. Csurgay Adérról, a „mi aranyos kis csalóányunk”-ról azt ujságolta a tegnap az egyik színész, hogy néhány hét múlva hűtlen lesz a színpadhoz, száz meg száz fényes sikerének, diadalának néma tanujához, s a Hymen rózsalánczai közé fog visszavonulni. Nem hittük volna, hogy ennyire kegyetlen legyen ahoz a közönséghez, mely őt — imádja. Hja, persze, a szerelem, a tiszta, zavartalan, boldog szerelem, többet ér a világ minden muló diadalánál! Mi tiszta szívből kívánunk boldogságot kedven-czünknek, de mint aféle önző emberek, kérünk is tőle valamit: Ne hagyja oda végleg a színpadot! Legyen boldog, hű felesége a szeretett férfinak, de — ne feledje, hogy ő Thália felkent papnője, hogy ő a művészetnek előbb el volt jegyezve. — A tegnap Thurynak a posta egy keskeny, kis rózsaszínű levelet kézbesített. Meg se nézte a pecsétet, sietett fölbontani. Azt hitte, hogy aranyos feleségecskétől jött az illatos levélke. De csalódott. A levélkét egy névtelen nympfa küldötte, s az a következőleg hangzott: „Ocskay brigadéros, egy csókjáért odaadnám az üdvösségemet.” (Hanem ez titok, s nem szeretnők, ha megtudná Thuryné, azért — pszt!)

HIREK.

Brassó, ápr. 16.

— Kinevezés. A belügyminiszter a botfalusi anyakönyvi kerületbe Zerbes János s. jegyzőt; a szentpéteri anyakönyvi kerületbe Bedner Mihály s. jegyzőt anyakönyvvezető helyettesé nevezte ki.

— Helyreigazítás. A magyar kaszinó választmányának üléséről tegnap hozott értesítésünket azzal kell kiegészítenünk, hogy a kiküldött bizottságba nem két, hanem öt tag választatot be u. m. Orbán Ferencz, László Gerő, Bándy Vazul, Buslig József, Binder Jenő.

— Az Eke brassói osztályának újjáalakulása. Ápril hó 14-én tartotta az Eke brassóvármegyei választmánya rendes évi közgyűlését, a melyen újjáalakult. Orbán Ferencz elnök megnyitó beszédében rövid visszapillantást vetett az osztály eddigi működésére, méltatva a felmutatható szép eredményeket és alkotásokat. Az osztály által a Kis-Királykőn és a Tészlatetőn létesített, illetve berendezett és fenntartott két menedékház a Krepaturai kilátó: az osztály eddigi alkotásai, az iga-

zán irodalmi becsü Brassóvármegyei Kallauz pedig legszebb műve az osztálynak s a rendezett sikerült kirándulások szép emlékei a multnak. De ő, mint elnöke az osztálynak, érzi leginkább azt, hogy frissebb vérkeringést kell az osztály életébe bevinni, új, fiatal erőt kell az ügy élére állítani, hogy teljes mértékben megvalósíthatók legyenek az Eke magasztos céljai. Ezért elnöki állásáról lemond és utódjául Zakariás János dr. ügyvédet ajánlja, ki már eddig is buzgó tevékenységet fejtett ki az osztály életében. A közgyűlés az indítványt elfogadta és az ujonnan megválasztott elnök a bizalmat megköszönve kérte a volt elnök tapasztalatokból meritett tanácsát és a tagok támogatását. Ezután a közgyűlés közzönetet szavazott Fellner Lajos osztálymérnöknek, az osztály volt alelnökének az osztály és a turistaság érdekében kifejtett buzgó működéséért, továbbá érdemei elismerésül Fördér Sándor pénztárost alelnökké választotta. Titkárrá Delej Dezső vegyész választatott meg. A többi tisztviselők és a választmányi tagok egy részének megválasztását a közgyűlés az új tagok gyűjtésének befejezte utáni időre halasztotta, mert a közgyűlés a nagyobb arányú taggyűjtést is tervbe vette. Elhatározta még a közgyűlés, hogy ez év folyamán öt nagyobb kirándulást rendez, a Csukásra vezető utat elkészítteti, a Tesla tetőn levő forrást helyreállíttatja, stb. Az erre szükséges pénz kiutalását a központtól kéri. Végül kimondta a közgyűlés, hogy a teendők megbeszélése céljából minden hónap első szombatján társas összejövetelre hívja tagjait. A közgyűlésen jelen volt Lázár István gróf főispán is, ki az osztály ügyei iránt igen meleg érdeklődést tanúsított és a kirándulásokban való részvételét is megígérte. — Az új választmány névsora a következő: Abel Adolf, Bibó Árpád, Papp Ferencz, Csintalan József, Dózsa János, Györke Lajos, Kónya Kálmán, Korodi Mihály, Lázár Lajos, Makoldy József, Póka Dezső dr. Weer György, Mittelmann Nándor, Antal János, Rombauer Emil, Eisner Hugó, Grünfeld Mór dr. Gyárfás T. István, Haluskay Vilmos, Heim Ferencz, Jakó Pál, Jahn Frigyes dr, Jánó Lajos, Kovács Sándor dr. László Domokos, gróf Lázár István, László Gerő, Orbán Ferencz, Száva Pető, Werzár István.

— Színházi bérletjegy az első sorban 15 előadásra eladó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

Nemzeti színészet!

A „Vigadó” nagytermében
Brassó, 1901. évi április hó 17-én
adatik:

Három pár czipő.

Eredeti életkép 3 felvonásban.

Kezdeté este 8 órakor.

B Grünwald Albert
butorkereskedő
Brassó, Kapu-tér 47-48.
Legnagyobb butorkraktár
A REINHART FÜLÖP
szadi butergyáros hírneves
készítményeivel
gyári árakon.

U 30 hálószoba 30 ebédlő
50 szalonn és több üri
szoba bareok, renais-
sancs, seccsáló és 6-
nőmet stilyban állan-
dóan raktáron vannak.

T Nagy választék szalonn
és futó szőnyegekben.
Párisi, berlini, brüsselli
stb. selyem, pelyhe-
szővetegekben.

O Kezeskedik kifizető mi-
nőségűt rendkívül
alacsony árak mellett.
Videki megrendelések
a legpontosabban esz-
kösítetnek.

R

5618/901. tan. szám.

Pályázat.

Az üresedésbe jött vágóhídi állatorvosi állás betöltésére alispán urnak f. é. február hó 14-én kelt 1004/901 számú felhatalmazása folytán ezennel pályázat hirdettetik.

Ezen állás 2000 korona évi fizetéssel, a vágóhídi épületben levő szabad lakással, 24 ürméter bükkhasábfá illetmény és szabad világitással van egybekötve.

A nyugdíj és ötödéves pótlékokra nézve a vágóhídi állatorvos részére ugyanazon szabályrendeleti határozmányok érvényesek, melyek a többi városi alkalmazottak részére fennállanak.

A vágóhídi állatorvos 1000 korona szolgálati biztosítékot tartozik letenni.

Pályázók az 1888. évi VII. t. cz. 133 § ában előirt képzettségükön kívül megfelelő bizonyítványok előterjesztése mellett életkorukat, eddigi alkalmaztatásukat, physikai alkalmasságukat és erkölcsi feddhetlenségüket is tartoznak igazolni.

A pályázati kérelmek kellőleg bélyegezve f. é. április hó 30-éig az alólikt városi tanácsnál nyújtandók be.

Brassó, 1901. évi április 6-án.
(267)

A városi tanács.

Hirdetmény.

Néh. dr. Otrobán Nándor hagyatékát képező Bardocz község határán fekvő mintegy 108 hold tagosított szántó, 25 hold tavalyi löherevetés, 10 hold őszibuzavetés, rétek legelő, és körülbelül 300 holdas erdőlegelő az ezekhez tartozó gazdasági beltelekkel, két kőrejáró lisztelő malommal együtt **haszonbérbe adatik. A bérbeadás nyilvános szóbeli árverés útján 1901 évi április hó 21-én d. e. 10 órakor Bardocz községben a hagyaték beltelkén eszközöltetik.** E határnapra a bérbevenni szándékozókat azzal hívom meg hogy a kikiáltási árnak 10 % át 180 korona bánatpénzt hozák magukkal, és hogy a feltételeket nálam, vagy az árverés napján a helyszínén megtekinthetik.

276

Szabó Sándor.
végrendeleti végrehajt

Sz. 1750/901.

Feladasi hirdetmény.

Brassó vármegye Hosszúfalu nagyközsége folyó évi május hó 4-én délelőtt 8 órakor zárt írásbeli versenytárgyalással összekötött nyilvános szóbeli árverés útján eladja a határában fekvő és a jóváhagyott rendszeres gazdasági üzemterv szerint kihasználható alábbi fahozamokat:

1. Az A.) üzemosztály II. tag 63 76 asztagaiban (alsó mély árok) összesen 310-29 kataszteri holdon levő 33984 m³ jegenyefenyő fahozamot. Becsérték és kikiáltási ár köbméterenként 1 korona 60 fillér. Kihhasználási határidő 1905 év végeig.

2. A B.) üzemosztály első vágás sorozat (Hidegvölgy) I-ső tagjainak 14-25 szám osztágában 500 kataszteri holdonlevő 40706 m³ jegenyefenyőfa hozamot Becsérték és kikiáltási ár köbméterenként 1 korona. Kihhasználási határidő 1907 év végeig.

Az eladás alá kerülő területek a község közelében fekszenek s azokhoz részint törvényhatósági, részint jó karban levő erdei utak vezetnek.

A fentirt fatömegekre külön-külön tendő ajánlat. A zárt írásbeli ajánlatok 10% bánatpénzzel ellátva, a köbméterenként megajánlott összegnek szám és másbani kitüntésével valamint annak világos kijelentéssel, hogy ajánlattevő a részletes kihasználási, árverési és szerződési feltételeket ismerni és hogy azoknak magát aláveti, 1901 évi május hó 3-án délután 6 óráig Lukács Károly jegyző kezéhez annyival bizonyosabban beadandók, mivel később érkezett ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

A szóbeli nyílt árverésnél szintén 10% bánatpénz teendő le.

A zárt ajánlatok a szóbeli árverés befejeztésével azonnal fel fognak bontatni.

Utóajánlatok nem fogadtatnak el.

A részletes feltételek a községi előjárásnál és a hosszúfalusi m. kir. erdőgondnokságnál betekinhetők.
Hosszúfalu, 1901. April 8-án.

272

a községi előjáróság
Islik András bíró
Lukács Károly jegyző

Vár-utcza 90. sz.
K i t ü n ő

ebéd koszt

bérletre, házon kívül a legolcsóbb árak mellett kapható.
Ugyanott egy butorozott

Utczai lakás

mely 2 szobából áll azonnal kiadó.

242

Vár-utcza 90. sz.

Alulirott bátor vagyok a n. é. közönség szives tudomására adni, hogy a Czenken levő

Bethlen barlangot

meguyítottam, a hol kitünő palaczk sörön kívül tiszta erdélyi borok, hideg és meleg ételek stb. kaphatók.

Figyelmes és jó kiszol. álást előre biztosítva, kérem a n. é. közönség b. támogatását.

272

Kiváló tisztelettel

Thies János**Szabad kézből eladó!!**

A brassói vasuti állomással szemben levő „64 h. sz. a. uj Brassóhoz“ címzett vendégfogadó a hozzátartozó telkeivel u. m. gyümölcsös kerttel és hozzá csatlakozó (3/4 hold) szántó földdel együtt szabad kézből eladó. Bővebbet ugyanott, a háztulajdonosnál 259

Több mint

50 év óta sikerrel használtatik!

Az eszéki
arczkenőcs
és eszéki

SALVATOR-szappan
eltávolítja a szeplőt, máj-
foltot és a bőr összes
tisztatlanságát.

Valódi csakis a

DIENES J. C.

Salvator-gyógytárból.

ESZÉKEN FELSŐVÁROS.

1 tégely eszéki arczkenőcs ára 70 fillér.
1 drb. Salvator-szappan „ 1 kor.
1 tégely kézi paszta „ 1 „ 20 fillér
1 Lyoni rizspor kis doboz 1 kor., nagy dob. 2 kor.,
FIGYELMEZTETÉS!

Ezen cikkek mentek minden ártalmas alkat-
részeiktől és megfelelnek tökéletesen a 71012. sz.
B. m. rendeletnek.

Csak akkor valódi ha a fenti törvényileg be-
iktatott védjeggyel el vannak látva és kéretik
a t. közönség csak DIENES-féle eszéki kenőcsöt
és szappant kérni és elfogadni.

Főraktár Budapesten:

Török József ur gyógyszertárában

VI., Király-utoza 12. sz.

Brassóban kaphatók: ROTH VIKTOR. JEKE-
LIUS E. SCHUSTER E. HORNING J.
KELEMEN, KUGLER EDE és KLEIN
gyógyszerész uraknál.

Hilgersz Károly

Férfi-divat-szabó

BRASSÓ, Rózsa-tér 17.

Mérsékelt
árak

Szolid
kiszolgálás

Ajánlja ujonnan nyílt műhelyét
a legdivatosabb férfi ruhák

170

készítésére.